

UNIAREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an	150 Lei
Pe jumătate	75 Lei
În străinătate	300 Lei

Adresa: „UNIAREA POPORULUI“, Blaș, jud. Târnavă-Mică
Intemeietori: † AL. LUPEANU-MELIN și IULIU MAIOR
Director IULIU MAIOR

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc un șir mărunț odată 5 Lei, a doua și a treia oră 4 Lei.

Un mare necaz al nostru

In Monitorul Oficial din 13 April 1938 s'a publicat legea despre controlul mijloacelor de existență ale publicațiilor periodice. In această lege se poruncește, la articolul 11, că orice publicație periodică, care apare cel puțin de 30 de ori pe an, trebuie să fie proprietatea unei societăți constituite sub forma societății anonime pe acțiuni sau a societății în comandă pe acțiuni, exclusiv consacrată publicației. Constituirea însă a unei astfel de societăți costează o mulțime de bani. Iară legea contribuțiilor o impune pe o astfel de societate cu un impozit de cel puțin 55000 Lei la an. Constituirea în societate anonimă ori în comandă ar costa cam 30-40 mii de Lei, iară publicarea bilanșului în „Monitorul Oficial“ an de an până la 20 mii de Lei, ceea ce gazeta noastră nu poate suporta, nici chiar dacă toți abonații și-ar plăti regulat și înainte abonamentele. Art. 13 ne obligă să ținem registrele obligatorii pentru comercianți, cu arătarea amănunțită a mișcării fondurilor, atât la venituri, cât și la cheltuieli, iară art. 17 al acelei legi spune: „Societățile proprietare sau editoare de publicații periodice, care apar cel puțin de 30 ori pe an, în țară, sunt obligate să publice în primul trimestru al fiecărui an bugetul, în publicațiile lor, cifra mijlocie a brașului acestora în anul precedent, împreună cu bilanșul încheiat în forma ce se va stabili prin regulament“.

Aceste două articole nu ne ating, pentru că noi n'am lucrat nici până acuma cu fonduri secrete, nici cu ajutoare dela cineva, ci am trăit numai din abonamente. Cărțile noastre le poate vedea oricine și oricând, și se va convinge că în cei 20 de ani de existență a acestei gazete am lucrat numai pentru binele țării, a neamului și a bisericii, și nu plătim de vreun partid, vreun ministru, județ, oraș ori societate.

In schimb ne atinge foarte greu art. 11 și ne constrânge să apărăm de aici înainte numai tot la 2 săptămâni.

Am încercat totul, am făcut cereri peste cereri la Ministere. Intru cât ne vor acuză de acest impozit, vom apărea ca și până acuma. Intrucât însă nu ne vor lua în socotină aceste cereri, va trebui să apărăm numai de 2 ori la lună, de 24 ori, adică mai puțin ca de 30 de ori, la an.

Că ce va fi, vom vedea și vă vom comunica în numărul viitor al gazetei, care deja apare conform noiei legi.

Ne doare inima când trebuie să aducem aceasta la cunoștința cetitorilor noștri, însă n'avem ce face. Legea i lege și trebuie să i-ne supunem cu toții.

Și până atunci vă îndemnăm, să vă rugați lui Dumnezeu și Preacuratei Fecioare pentru „Unirea Poporului“.

Ar fi mare pagubă ca această gazetă pentru popor, care atâta bine a făcut în cei 20 de ani de existență, să fie silită să se reducă la jumătate și în loc să ajungă în mâinile cetitorilor în fiecare duminică, cum apărea până acuma, să o primiți ab'a numai tot a doua duminică.

Și până la hotărârea sorții acestei gazete, vă rugăm, din inimă, plătiți-vă abonamentele restante, ca să putem face față marilor greutăți cari ne pasc și de azi și ceas de ceas.

România și Români unii

Distinsul Cardinal Eugeniu Tisserant, acela care ne a vizitat în toamna anului trecut, a ținut Duminică, 3 Aprilie, la Institutul Oriental din Roma, o conferință despre România și Români unii.

Noutatea subiectului și renumele de mare învățat al vorbitorului au atras multă lume la această conferință.

A vorbit frumos și documentat, căutând să pună în adevărata ei lumină biserica unită din România. A arătat originea și dezvoltarea noastră ca popor în părțile acestea, întreg trecutului nostru de pătimiri și lupte. S'a oprit asupra mișcării religioase dela 1700, unirea cu Roma și mai ales asupra Blașului și școlilor lui.

A arătat însemnătatea acestor școli pentru viața culturală a neamului nostru, munca uriașă de apostoli, ce-au depus-o dascălii lor în ogorul redeșteptării naționale, participarea Blașului și bisericii unite prin arhierii și conducătorii ei la toate mișcările și luptele naționale.

Pe lângă tot ce-au făcut însă în trecut Români unii, în viitor au să facă și mai mult, a spus D-Sa în încheierea cuvântării.

Cuvintele atât de frumoase, pe care acest mare preot le-a rostit în fața streinilor despre țara și biserica noastră, sunt o adevărată binefacere pentru noi și nu trebuie decât să ne bucare.

Ele sunt o dovadă, pe lângă multe altele, că Roma și trimișii ei nu cantă să ne înstrăineze, cum le place să spună multora dintre răvnoștii noștri.

Sprrijinul de sus

Sunt cunoscute multe cazuri în România Mare când oamenii, după ce s'au convins că au greșit cu alegerea, au încercat să schimbe consiliul comunal, sau pe primar. Au început să scrie la catastife toate călcările de lege ale acestora, și cu jalbele în proșap au plecat la primpretor, ori la prefect. Au făcut de multe ori același drum, cu jalbe tot nouă, dar au vorbit la urechi surde, și au dat jalbele să le citească orbii.

Fiindcă primarul sau consilierii aleși pe listă politică de partid, aveau sprrijin mare în autoritățile superioare, câtă vreme era partidul la putere. Prefectul nu cuteza să se atingă de nelegiuirea lor și să-i scoată din slujbă, de teamă că la viitoarele alegeri pentru parlament partidul va pierde voturile lor. Și nu numai pe ale lor, ci pe ale tuturor cari cu voturile lor i-au cocoțat în fruntea satelor.

Interesul electoral lega astfel mâna autorităților mai mari, cari o scâldau de pe o zi pe alta, și nu cutezau să pedepsească pe vinovați, până erau „ai lor“ la putere.

De multe ori însăși partida din sat a slujbașilor dovedii răi și primejdioși pentru sat, îi apăra pe aceștia la toate autoritățile.

Era nevoie ca oamenii noștri să se trezească și să vada că în chipul acesta nu se poate face administrație și gospodărie comunală, că relele de cari sufăr la sate sunt pricinuite de ei înșiși. Și dacă nu se răsândea Maiestatea Sa Regele și nu schimba constituția, nime nu putea ajuta să se îndrepteze lucrurile.

Era de lipsă să lase de-o parte orice interese de familie ori de partid, și să aleagă în fruntea satelor pe cei mai vrednici locuitori, așa cum se făcea odată până nu s'au dus luptele de partid și la sate. Iar cei mai vrednici, puși în frunte, să fie sprrijiniți, ascultați și cinștiți de toată lumea.

Oamenii noștri văzând relele din țară, pun mereu vina pe cei ce sprrijinesc pe cei ticăloși. Spun că de aceea nu se poate face nici o îndreptare, pentru că „domnii se sprrijinesc unii pe alții“. „Cei mari sprrijinesc pe cei mici, când ar trebui pedepsiți, fiindcă au lipsă de ei“.

Apoi, iată, același lucru îl facem mulți la noi acasă, între cei mici, așa că nu ne adevărim a fi cu nimic mai buni decât cei mari.

Cetățeanul conștient, cum ar trebui să fie cetățeanul României Mari, la aproape douăzeci de ani dela unire, își vede și păcatele și scăderile sale și le îndreaptă. Căci orice îndreptare trebuie să înceapă cu tine însuși. Și poporului nostru i-ar fi ușor să se scuture de relele ce le arătăm, fiindcă numai de câțiva ani au intrat în obicei. — Dacă obiceiul se va învechi, va fi cu mult mai greu.

Dela „Astra“

GRĂUNTE SUFLETEȘTI

Pedepsele păcatului

Era în război, în apropiere de front. Dușmanul se apropia cu pași repezi de sat. Jandarmii au dat poruncă locuitorilor, să se refugieze fiecare, care încotro. Șrapnelele, granatele și gloanțele de pușcă se implantau, când în pereții caselor, când într'ai bisericii. Nu mai era modru de a rămânea în sat. Singur bătrânul preot stătea în genunchi în fața sfântului altar și se ruga de celce cu trupul și sângele său încă era în chivot, »să păzească sfânt lăcașul acesta, și toate cetățile și satele, de ciură, de foamete, de cutrămure, de foc, de sabie, de venirea altor limbi asupra noastră și de războiul cel dintre noi. Și pentruca blând, milostiv și bun păciuitor să fie bunul și iubitorul de oameni Dumnezeu nostru și să întoarcă toată mânia care se pornește asupra noastră și să ne scape de îngrozirea lui, care pe dreptate este asupra noastră, și să se îndure de noi«.

Dar iată că intră în biserică jandarmii și-l provoacă să părăsească numai decât biserica. Bietul preot ce era să facă! Deschide chivotul, ia sfânta cumincătură, o bagă la sân, stânge candela din fața altarului și, cu lacrimi în ochi, părăsește biserica, în care slujește de mai bine de 30 de ani.

Cam acelaș lucru se întâmplă și cu sufletul creștinului, îndatăce păcătuiește. *Sfântul Spirit*, Împăratul ceresc, Mângăitorul, Spiritul adevărului, se depărtează din el și-l părăsește numai decât, iar sufletul rămâne, asemenea unei bise-

rici părăsite, fără sfânta Cumincătură și fără lumina tainică a candelii.

Privit-ați vreodată, vara, când vine o vreme grea, cum se întunecă cerul, de ai crede că se apropie noaptea? — Așa se întunecă și mintea noastră, îndatăce se vără în sufletul păcatul.

Lucrând din greu la câmp într'o zi de primăvară sau de toamnă, omul asudă și răcește; i se întundă nasul de nu mai poate nici răsutla nici mirosi, capătă fierbințeli mari și dacă nu se grijește capătă aprindere de plămâni și moare. — Așa pătește și creștinul, îndatăce se depărtează de căldura de vară a soarelui credinței și ajunge în toamna ori iarna păcatului: *Răcește*, nu se mai poate încălzi pentru nici un bine și capătă boala grea a păcatului și pe urmă vine moartea veșnică a sufletului și iadul.

Iarna, pe ger mare, călătorul simțește că i-se întepenesc mâinile și picioarele și că încep a-l ustura. Dela o vreme abia și-le mai simțește și, când dă să prindă ceva cu mâna, vrea să sară din căruță și să umble, nu mai are nici o putere. — Tot cam așa e omul și după săvârșirea unui păcat de moarte: *ii slăbește voința* într'atâta încât când încearcă să facă ceva, bagă de seamă că nu mai poate nici să vrea cel puțin, decum să mai poată face vreo faptă bună.

Asemenea este sufletul întinat cu păcat de moarte unei luntri putrede, în care intră apa și pe care n'o mai poți întrebuința. — Tot așa e și sufletul nostru, îndatăce e cuprins de un păcat de moarte. Zadarnic vrea să facă o *faptă bună*, simțește că *nu o mai poate face*, că nu mai e în stare să se ție la suprafață, că se cufundă tot mai mult, până se înecă.

Precum cănele, legat cu lanț, ar fugi dar nu poate — așa și sufletul nostru, legat cu lanțul păcatului, s'ar desbăra de el, dar nu se mai simțește în stare.

Și toate acestea le rabdă omul și le

sufere, și nu-și dă seama de cuvintele Domnului, rostite la Ieremie prorocul: »Că noaște și vezi, că amar e ție, a mă părăsi pe mine, zice Domnul Dumnezeu tău«.

Și acuma urmează una dintre cele mai grozave pedepse ale păcatului:

Spune adecă Domnul, foarte limpede la prorocul său Ezechiel: »Și de se abate dreptul dela dreptatea sa și va face nedreptate, toate dreptățile lui pe care le-a făcut, nu se vor pomeni« (18, 24). Ca să înțelegeți mai bine cele spuse aici închipuiți-vă un negustor care și-a așezat toate averile sale pe o corabie. Vine furtună, corabia se cufundă cu toate morile de pe ea. O singură greșală nenorocire a nimicit întreagă averea negustătorului. Ori, o brumă din luna Iunie sau o grindină din luna Iulie ori August oare nu prăpădește toate florile și toate sămănăturile? *Tot așa pierde omul, prin un singur păcat de moarte, vrednicia tuturor faptelor sale bune, săvârșite înainte de păcat*.

Vița de vie, dacă e tăiată de trunchiu, nu mai produce. Trupul, fie cât de frumos, nu poate face nimic fără de suflet. Apostolii, într'o noapte, n'au putut prinde nici un pește, ori cât s'ar necăjit. — Intocmai așa nu poate să facă nici omul, până este întinat cu păcat de moarte, *nici o faptă bună, care să fie socotită de atare și să numere ceva întru împărăția ceriurilor*. Așadar faptele noastre bune, făcute până suntem întinați cu păcate de moarte, nu prețuesc nimica în ceriuri. Cu dreptate seamănă așadar sufletul păcătos cu pustietăți, în care nu crește nimic, numai spini, măracini și polomidă.

Pluta, a cărei cârmă este stricată, lovește, când de un țarmure, când de altul, până se desface și se strică. — Tot cam așa pătește și sufletul omului, a cărui cârmă, mintea, este stricată de multe și grelele păcate: atâta se tot lovește

Foia „UNIRII POPORULUI“

Iarăși...

Nori de plumb greoi,
S'au lăsat, în zare;
Plouă, una-una,
Tot, mai tare-tare...

Bobocel de floare
Se desface, lîn:
Gânduri, gânduri, multe,
Tot mereu îmi vin...

Doruri trecătoare,
Duse'n infinit;
Amintiri apuse,
Iarăși, au venit...

Iar, îmi saltă gândul,
Peste deal și văi
Și mi-e dor, acuma,
De ochisorii tăi...

I. Brumărel

Femeia nărăvașă

— Poveste cu tâlc —

O fi adevărată povestea sau, nu pot să știu, că doar eu nu sunt de când e lumea, dar este e vorbă din bătrâni, că: »de unde nu este foc, nu lese fum«. Ș'apoi mai cred, că dacă n'ar fi fost, nu s'ar nici povesti.

Se zice, că în vremurile de demult, pe când umbla Domnul Hristos cu apostolii prin lume, s'a întâmplat, că Domnul, ostent fiind de cale, a rămas să se odihnească în apropierea unui sat. A rămas și sfântul Petru cu el, fiind bătrân și slab, iar ceilalți apostoli s'au dus să cumpere bucate. Rămăși așa singuri, au început să povestească, despre una — alta, tot lucruri bune și plăcute lui Dumnezeu.

Ceilalți apostoli zăboveau și Petru flămânzise rău. Ba dela o vreme a mai început să și ploale. Petru își tot întorcea sumanul spre partea de unde bătea vântul mai tare, dar de geaba. Pierzându-și dela o vreme răbdarea, se sculă de jos, încet și zise:

— »Doamne, poruncește vântului și ploii să stea, că aici ne potopim«.

Și Domnul îi răspunse:

— »Lasă Petre, că asta e darul lui Dumnezeu, și fiecare picur e un bulgăr de aur«.

— »Atunci, cel puțin, vino să mergem și noi în sat. Vom intra și la casa vre-unui om de omenie, să ne mai svântăm«.

Petru mai vru să spună că e și flămânz dar năvala ploii, care îl izbea în față, îl făcu să tacă. Domnul, cunoscându-l gândul, îl prinț zimbînd, apoi o luară încet spre sat. Ajungând aici, Petru a dat să între la cea dintâi casă. Bătu la ușă, apoi intrară.

— »Bună seara!.. și bucuroși de oare peși?«.

— »Bucuroși, vai de mine! — răspunse o femeie măruntică și slăbuță, care se alina cu gătitul cinei între o droaie de copii, — »dar, uite, năcazul.. Am un bărbat rău și arțăgos, bătu-l-ar focu și dacă vă nimereste aici, apoi e vai și amar. Dar haldeți și vă încălziți măcar o leacă ș'apoi mergeți cu Dumnezeu că acuși trebuie să-mi nimerescă bărbatul acasă«.

Se încălziră, așa.. ca vai de lume, în timp ce Petru se uita cu jind la mămăliguța care forfotea în ceaur. Dela o vreme Domnul prinsese de măneca sumanului și îl șopti în ureche.

— »Hai, să mergem Petre!«

Poftiră »noapte bună«, apoi plecară.

Când să iasă pe porțiță în drum, lăcâră bărbatul. Acesta, socotindu-l a fi niște oameni săracl, băgă mâna în buzunar, apoi o întinse către Petru, vrând să-l dele un ban. Petru, crezând, că omul are gânduri rele, o tulli.

Ploala mai contenise, dar Petru era tot în vole rea. Mergea alături de Domnul, rădănd în vole rea. Mergea alături de Domnul, rădănd în vole rea și cugetându-se la ceunul

când de un necaz când de altul, până a-
junge la nenorocire totală, iar atunci,
în locul Spiritului Sfânt se sălășluiește în
el diavolul, care aduce cu sine droaia tu-
tor păcatelor.

Și, pentruca nefericirea să fie deplină,
mai urmează în sfârșit pedeapsa cea mai
greă, *pierderea fericirii veșnice*. Mă-
grea putred nu se mai păstrează, se aruncă
la porci, dar nici aceia nu-l mai mănâncă,
așa că ajunge pe urmă pe gunoi — Așa
și sufletul păcătos se aruncă întru întune-
recul cel mai din afară, unde este durere
și scrâșnirea dinților. Esau și-a vândut
dreptul de întâia naștere pentru un blid
de linte — noi ne-am vândut dreptul la
mădăria cerească pentru o plăcere de o
minuță.

Strămoșii noștri, Adam și Eva, au
simțit, îndată după păcatul strămoșesc, o
neliniște mare sufletească. Tot asemenea
și Cain, îndatăce a omorât pe fratele său
Avel. — Aceeași neliniște sufletească
o simțim și noi după fiecare păcat de
moarte, și neliniștea aceasta se schimbă,
rând pe rând, într-o muștrare cumplită
a conștiinței, care ne roade într'una.

Dar Adam și Eva n'au simțit numai
această neliniște, ci au mai fost isgoniți și
din rai, și au început a pătimi și a suferi,
și au venit asupra lor boale și necazuri
fără de sfârșit. — Aceleași pedepse le
simțeste omul și după căderea într'un pă-
cat de moarte, pentruca păcatele cele mai
multe aduc după sine *boale și necazuri
cumplite*, cari nu se pot cura nici odată.

Fiul cel răătăcit a fost silit să se nu-
trească, pe urma păcatului, cu roșcovele
ce le mâncau porcii, iar câte odată nici
pe acelea nu le avea. — De câte ori
ajung oamenii, pe urma păcatelor de
moarte, în temniță, unde numai ei știu cât
dăunătesc!

Dacă mai adaugem apoi *cinstea și
averea pierdută* după câte un păcat,
ca de pildă după beție ori furt, am înșir-
at toate urmările păcatului atât de aici

de pe pământ cât și din lumea cealaltă.
Se împlinește deci prorocia lui Ieremia
prorocul care zice: »Și vă voi bate pe
voi cu mâna întinsă și cu braț tare, și cu
mânie și cu urgie mare« (21, 5).

Să ne dăm deci bine seama de rău-
tatea și de pedepsele mari ale păcatului.

Mai avem vreme, încă nu e prea târ-
ziu, ca să ne întoarcem dela păcatele
noastre și să zicem asemenea fiului răătăcit:
»Greșit-am, Doamne, și nu mai sunt vred-
nic a mă chema fiul tău, fă-mă ca pe
unul dintre argații tăi« ori asemenea lui
David împăratul: »Miluește-mă, Dumne-
zeule, după mare mila ta și după mulți-
mea îndurărilor tale șterge tărădelegea
mea. Mai vărtos mă spală de fărădelegea
mea și de păcatul meu curățește-mă. Că
tărădelegea mea o cunosc și păcatul meu
înaintea mea este pururea«.

Părintele Iuliu.

Știri bisericești

În legătură cu Congresul Euharistic. La al 34-lea Congres Euharistic, ce se va ține anul acesta la Budapesta vor lua parte creștinii catolici din toate părțile lumii. Ungaria se pregătește din greu pentru primirea oaspeților și, pentruca această adunare a credincioșilor în acest veac de necredință să fie cât mai reușită și mai folositoare bisericii. Toate țările vor fi reprezentate acolo prin trimiși de seamă. E desjuns să amintim că vor lua parte 17 cardinali, 71 arhiepiscopi și 223 de episcopi.

Conferință religioasă și sinod protopopesc la Diciosânmărtin. În ziua de 17 April pâr. profesor și asesor consistorial Dumitru Neda, invitat de Reuniunea Mariană, a slujit sf. liturghie în biserica parohială și a predicat. Cu acest prilej s'au cuminecat mulți credincioși. Dup'amiaza Sf. Sa a ținut o conferință religioasă în sala de gimnastică a gimnaziului despre dreptatea creștină și română, la care au luat parte o mulțime de cărturari. În 14 April

s'a ținut sinodul protopopesc de primăvară, la care au luat parte toți preoții din district. S'au ținut obișnuitele conferințe, dupăce preoții s'au spovedit și cuminecat cu toții.

Sărbătorile Învierii la Blaj

În Jola Mare, la sf. liturghie Excelența Sa Mitropolitul a sfințit mirul, apoi a spălat picioarele celor 12 teologi. Seara Excelența Sa a citit cea dintâi evangheliă a patimilor, iară cele următoare 11 preoți.

În Vinerea Mare seara s'a făcut incunjurul pieșii, în toate fereștile arzând lumini. Epitaful (icoana înmormântării) a fost purtat de 4 canonici și a petrecut-o Excelența Sa, îmbrăcat în mandie. Pe urmă s'a incunjurat de trei ori catedrala.

În Sâmbăta Mare Excelența Sa a slujit la biserica arhlerilor, înveșmântând mai multe călugărițe, între cari și sora pâr. spiritual Dr. Leon Sârbu, dela Seminarul Bunei Vestiri din Blaj, și fata pâr. Rusu din Nicula. La catedrală s'a slujit obișnuita liturghie a sf. Vasile cel Mare, cetindu-se mai multe paremi (bucăți din prorocii Vechiului Testament).

Slujba Învierii s'a săvârșit la ora 12 din noapte de către însuși Excelența Sa, incunjurat de canonici și de directorii școlilor din Blaj. Sf. liturghie s'a slujit la ora 10, tot de către Înaltpreasfinția Sa, evangheliă citindu-se în limbile română (Excelența Sa și arhidiaconul I. Florea), greacă (Ilustritatea Sa Dr. Victor Macavelu vicar general și prepozit capitular), latină (pâr. canonic Ioan Moldovan), italiană (pâr. spiritual Dr. Leon Sârbu), franceză (pâr. director Dr. Carolan Saciu) și germană (pâr. director Iuliu Maior). La sfârșitul sf. liturghii a predicat I. P. S. Sa. La vecernie a slujit tot Excelența Sa, incunjurat de canonici și directori, iar evangheliă s'a citit în aceleași limbi, cu deosebirea că latinește a citit acuma pâr. asesor consistorial Gheorge Faina.

A doua zi I. P. S. Sa a slujit ca de obicei la biserica parohială, ținând și acolo o frumoasă predică.

În tot cursul săptămânii mari a fost frig,

mămăligă. Domnul se uita din când în când la el și zâmbea. Dela o vreme zise:

— „Ce gânduri te muncesc, Petre?“

Petru își scutură odată șumanul, apoi răspunse:

— „Val, Doamne, îmi vine și cumva greu să-ți spun, dar omul bătrân e slab și știi, că de-acasă n'am mâncat nimic. Vezi, vezi, cât sunt de răi bărbații... Acum noi puteam să ne încălzim, ba să mai și mâncăm ceva, dacă nu era răul ăla de bărbat. Femeia, sârmana... lucră, ascudă și se trudește, iar bărbatul... un trândav, ba încă o mai și bate. Și îmi vine nu știu cum un gând“

— „Ce gând, Petre?“

— „Îmi vine gând, să te rog. Doamne, să lași în lume, ca nu bărbatul, ci femeia să fie mai mare!“

Domnul clătină de câte-va ori din cap, apoi zise: — „Nu știi ce ceri, Petre!“

Acesta își mai scutură odată șumanul, apoi răspunse rugător:

— „Doamne, eu în totdeauna te-am ascultat și ți-am împlinit voia; fă dară și după voia mea, măcar odată. Lasă că măcar astăzi să fie femeia mai mare!“

Domnul stătu o vreme pe gânduri, apoi răspunse, privind zimbitor spre Petru:

— „Bine Petre, fie dară voia ta!“

În vremea asta mai trecură pe lângă vreo două case și la a treia Petru iar se oprî. Băta și aici la ușă, apoi intrară.

— „Bună seara!... și bucuroși de oaspeți?“

— „Bucuroși, bucuroși, cum de nu, dar iau dați-vă mă aproape de cuptor, drumeșilor, că precum văd, v'a mulat bineșor“, — spuse un bărbat cam smolț.

Petru se apropia de vatră și își puse șumanul după cuptor, iar Domnul se așeză pe un scaun mai de-o parte.

În vremea asta bărbatul se apucă să aștearnă masa cu de-ale cinei. Petru își roti de câteva ori privirea prin casă, apoi zise către bărbat:

— „Dar unde ți-e femeia, omule... doar nu cumva ești văduv?“

Acesta tuși, apoi își dresă puțin glasul și răspunse domol:

— „Nu sunt văduv, dar ia', păcatele mele, am o femeie rea și nărăvașă, cât nu-l aflî soață. Își petrece toată vremea prin clăci și șezători, ba mai dă și pe la crâșmă. Eu rămân singur acasă cu copiii și când nimereste dumneaei, toate trebuie să fie la rând și gustarea gata, că de unde nu, apoi e val și amar. Mă bate ca pe-un snop, că del... e mai tare azi și eu trebuie să rabd, că n'am ce face alta. Acum e dusă la o nuntă, dar trebuie să nimerescă acuzi. Dacă v'ași încălzit o leacă, veniți de gustați ceva, că de nimereste mulțerea, apoi nu știu zău, cum o scoatem la capăt!“

Drumeșii nu se așteptară poftiți a doua oară, ci se puseră la masă. Mâncară în grabă,

din ce avea bietul om, apoi mai povestiră puțin și se culcară într'un pat. Domnul cătră părete, iar Petru dinafară.

Bărbatul, în așteptarea nevestei, mai mută una, alta, prin casă și își calcă copiii.

Din când în când, mai fugea la vatră și pipăia cu degetul în oala cu borș, nu cumva să fie prea cald, ori prea rece, ci numai așa, cum îi plăcea nevestei.

Mai trecu o bucată de vreme, până când se auzi un chlot dinspre drum. Atunci bărbatul sări ca ars de pe vatră, unde aștipise și el o leacă și așternu masa. Puse o cană de vin și luă oala cu borș dela foc. Femeia mai chloti odată și se izbi de ușă, apoi intră ca o furtună. Își roti odată ochii prin casă, apoi se așeză la masă. Gustă din borș și, izbind cu piciorul în pământ, se răsti cătră bărbat:

— „Adecă asta se numește mâncare, bărbate!... Așaaa?... Apoi apucă oala de toartă și, tronc în capul bietului bărbat, care aștepta furtuna răzimat de vatră. După isprava asta femeia se îndreptă iarăși spre masă și dupăce deșertă cana de vin, se mai uită odată prin casă.

Acum dădu cu ochii și de drumeșii, cari tăceau chitic, ascunși sub pătură. Petru începu să tremure și se făcu cât un ghem.

— „A... ha!... așa-mi erai, bărbate?... adecă, îmi mai aduci și golani la casă!... așteaptă numai!“ Și femeia puse lute mâna pe o sucitoare și se îndreptă spre pat. Ș'apoi

ploate uneori chiar zăpadă. La înviere a plouat din greu, ceea ce nu mai știu să se fi întâmplat de curând Z'ua de Paști a fost foarte vântoasă și rece. Abia a doua zi s'a mai încălzit ceva și s'a arătat soarele.

Ca-n toți anii, au venit și anul acesta mai mulți străini la Blaj din prilejul sfințelilor sărbători ale Paștilor, ca să vadă frumoasele slujbe, cari nicăiri nu se fac cu atâta pompă ca la Blaj. În ziua de Paști, la înviere și la liturghie, s'a tras din treacuri, un obicei vechiu la Blaj și în unele orașe ardelențești

Biserica și legile

Legile la păgânii cei vechi — Legile la păgânii cei noi — Legile la creștini

Nu toată lumea înțelege legea la fel, — e vorba de legea civilă. Altcum o înțelegeau păgânii cei vechi, altcum păgânii cei noi sau revoluționarii (numească-se aceștia comuniști, socialiști sau hitleriști), și altcum o înțelegem noi creștinii. În șirele de mai jos vom arăta deci, ce era legea la păgâni, ce este la revoluționarii de azi și ce este la creștinii catolici.

I. La păgânii cei vechi, legea era voința principelui, a capului statului. Acesta nu ținea seamă de legile naturale, de legea pe care Dumnezeu a sădit-o în firea omenească. Nu se uita dacă călca în picioare o lege superioară lui-și, nici dacă sarcinile erau egal și proporțional, cumpănit, împărțite între supuși. În numele acestei legi a ucis păgânismul, a jupuit sau a ars de viu vreo cincisprezece milioane de creștini în primele trei veacuri. În numele acestei legi s'a permis furtul,uciderea, curvia, adulterul și alte crime înfloritoare. Și tot în numele acestei legi 70% din omenire zăcea în jugul rușinos al sclăviei. Legea aceea era legea forței!

II. La păgânii cei noi, la revoluționari, legea este voința mulțimilor. Ca alte cuvinte: revoluționarii identifică legea cu voința mulțimilor. Lacru cât se poate de greșit și de primejdios, căci mulțimile pot să fie duse pe linia dreaptă dar foarte ușor și pe linia cea strâmbă. Mulțimile pot fi cu dreptatea, dar pot fi și contra

ei, și de cele mai adeseori nu sunt cu dreptatea. Aduceți-vă aminte de Vinerea Mare: au nu mulțimile au cerut răstignirea lui Ieșu Hristos și eliberarea lui Varava? Au nu tot mulțimile au săvârșit măcelurile îngrozitoare din revoluția franceză (1789)? Au nu tot ele au impus Rusiei țarlate — în 1917 — un guvern bolșevic, care în câteva luni de zile a distrus tot ce biata Rusie avea bun, nelăsând decât ceea ce era putred?!

III. Legea nu este nici voința principelui și nici a mulțimilor, ci expresia voinței lui Dumnezeu. Să nu fim rău înțeles: Legea civilă e făcută de oameni, de principe, de parlament sau de către toți cetățenii; dar puterea ei nu vine dela oameni, ci dela Dumnezeu, fiindcă El singur este Stăpânul conștiințelor pe care le poate lega și deslega dupăcum vrea. Cei care formulează legea nu sunt și nu trebuie să fie decât expresia voinței lui Dumnezeu, manifestate prin puterea și prin voința generală a națiunii. Cu alte cuvinte: *Biserica Catolică identifică legea civilă nu cu forța, nici cu mulțimile, ci cu conștiința, cu legea lui Dumnezeu*. Prin urmare orice lege omenească care se opune legii naturale, conștiinței, legii lui Dumnezeu, este nulă. Așa ar fi nulă legea care ar călca în picioare dreptul de proprietate, dreptul domiciliului, dreptul conștiinței, etc., etc. Frumos și demn răspundeau primii creștini păgânii când aceștia li sileau în numele împăraților să tămăzeze idolilor sau să săvârșească alte crime: „Noi respectăm legea dărilor și impozitelor. Noi respectăm legea armatei și suntem gata să ne vărsăm sângele pentru apărarea împărăției! Noi respectăm legile civile, chiar și pe cele mai aspre, numai să fie drepte. Să știți însă un lucru: când aceste legi nu mai sunt conforme cu legea veșnică, când ele sunt contra dreptului lui Dumnezeu și contra conștiinței, atunci ne opunem cu toată tăria. Mai bine moartea decât necinstea. Așa răspund catolicii adevărați și azi, și așa vor răspunde până la capetul lumii.

Iată marea schimbare făcută de Biserica Catolică în felul de a înțelege legea!

Ioan Vultur

dăi... și dăi... lui bietu Petre, până se rupse sucitoarea.

— „Așa nu merge!“ — spuse femeia — „dar stai... să-mi aduc un par din grădină!“ — și hal pe ușă afară după par.

Bietul Petre gemea de usturime și cugețându-se cu groază la par, îi șopti lui Hristos tremurând:

— „Doamnel Fie-ți milă de bătrânețele mele, că m'a slătit nebuna asta... și acum, dacă vine cu parul, apoi mă chiar omoară! Tu ești mai tânăr decât mine și vei putea răbda mai ușor... Fie-ți milă, Doamne, și mă lasă pe mine cătră părete!“

— „Bine, Petre, fie voia ta!“

Atunci sfântul Petru sări dela marginea patului și se doși cătră părete. Acum intră și femeia cu parul.

— „Ehei! d'apoi că aici sunt doi și eu numai acum văd!... Hai să-i mai dau și la celalalt, că la asta l-a fost destul!“

Și iar' dă-i!.. și dă-i!.. lui Petre.

Bietul Petre, nici să se vaite nu mai putea și își închipsia, că a venit județul.

Femeia a mai dat cu parul, cât a dat, până s'a ostenit. S'a trântit apoi pe vatră și, după atâta zonală, o cuprinsse somnul și adormi. Sfântul Petru se svârcoli toată noaptea în așternut și abia aștepta să se facă ziua, să poată pleca. În sfârșit sosi și dimineața și când femeia dormea încă, își luară rămas bun dela bărbat, apoi dădură să plece.

— „Iați sumanul, Petre!“... îi zise Hristos lui Petru, care de grăbit ce era și de frică, nu cumva să se trezească femeia, era să-și uite sumanul după cuptor.

Ajunși în drum, Petru începu să răsuflă mai ușurat. Domnul îl privi iarăși zimbînd și îi zise:

— „Ei, Petre cum ți-se pare?... E bine să fie femeia mai mare?... Mai vrei să fie și astăzi voia ta?“

Petre își plecă rușinat fruntea în pământ și răspunse domol:

— „Nu e bine așa! Iartă-mă, Doamne! Și de-acum până 'n vece, numai voia ta să fie!“

Sabin Truția

Mulțumită

Domnul Director I. Albin dela Asociația misionară din Z'atna a binevoit a ne dăruia Bisericii noastre din Nădlac Lei 3000. Subsemnatul, în numele credincioșilor Bisericii dela păstorirea mea îmi țin de o plăcută datorință, că pentru acest frumos cadou de Paști să-mi exprim și prin coloanele prețuitului nostru ziar „Unirea Poporului“ — cea mai sinceră mulțumiri. — Bunul Dumnezeu să-i răsplătească acest gest nobil creștinesc „încă ne rugăm pentru cel cari aduc daruri și fac bine în sfânta și onorată Biserica aceasta“.

Pr. Ioan Cismaș

DE PRIN SATE

Din Secuime

Misiuni sfinte la Merești—Odorhei

Credincioșii parohiei Merești au avut, în zilele de 16—18 April, clipe de o rară și înălțătoare bucurie sufletească. În aceste zile li-au fost făcute misiuni sfinte de către părintele misionar Dr. V. Cerghizan, protopop onorar, profesor la liceul „Ferdinand I“ din Turda.

Li-s'au ținut câte 3 predici pe zi, la țarghie, vecernie și seară, fiind nevoit părintele misionar să le vorbească în ungurește fiindcă o mare parte din ei nu știu românește.

În tot timpul biserica a fost plină de credincioși, dintre cari foarte mulți s'au împărțit cu sfintele Taine.

O parte din ei au trebuit să fie și bolnavași, fiind trecuți dela unitari, al căror bolnăvism e nesigur.

La mărturisiri au ajutat pâr. Suciu și G. Todoran, iar clericul absolvent Milca a servit ca lector și cantor la sfintele slujbe.

Cu acest prilej d. Dr. Macedon Clonda, cel mai vajnic propagator al reînvierii naționale în Secuime, a adus costume românești pentru elevii români dela școala primară, în număr de peste șizeci. Bucuria tineretului viăstare și a părinților era nespus de mare.

La această operă de trezire a conștiinței românești prin credință și port, pe lângă nobilii fii ai bisericii noastre, soții Dr. Clonda au dat concurs soții Dr. Boer, medic de circumscripție, și I. Gherman, cari au luat parte cu multă râvnă la mai multe predici, venind cale de 9 km. S'au și cuminecat toți alături cu secuziții reveniți la matcă.

S'a făcut o procesiune religioasă la clopotnița veche, așezată în curtea proprietarului Ștefan Vasl. Aici s'a slujit un parastas pentru odihna vesel morțiți, apoi părintele misionar a ținut o însuflețită cuvântare, îndemnând pe credincioși să țină cu tărie la credința catolică, singura adevărată și izbăvitoare de suferințe. Mulțimește tuturor acelor cari se străduiesc pentru readucerea la matcă a celorlăstrăinați.

În adunarea ținută la biserică s'a hotărât ridicarea unei biserici noi, cea veche fiind neîncăpătoare pentru numărul mare de credincioși, ce crește pe fiecare zi.

Din Gurarâului

Un popas după cinci ani

Reuniunea „sf. Maria“ a femeilor române unite din Gurarâului și-a sărbătorit, a II-a zi de Sf. Paști, cinci ani de când a luat naștere, 5 ani de când statutele au fost întărite cu pecetea și iscălitura mult regretatului Metropolit Vasile Suciu.

Serbarea, a avut loc în școala primară (prin bunăvoința harnicului director Dl Ion Roajdă).

La această măreață sedință au luat parte tot ce are comuna mai bun — lipsind bineînțeles Păr. ort. Iacob Bolega — Serbarea ce s'a ținut după masă, din cauză că foarte mulți au fost bolnavași ce au voit să ne vadă, a fost de lipsă să se țină și seara.

Programul a fost un buchet bine ales: conferință, poezie, cântări mariane; 2 piese teatru moralizatoare și o cântare lumească.

Corul a fost condus de Dna inv. Ana Decu.

care a muncit mult, rămânând însă mângăiată de felul cum au reușit corurile.

Rolurile în piese au fost f. bine jucate de: Ioan Stoită, Nicolae Stanciu, Aurel Dancea, Nicolae Broscătan; Ioana Jinariu, Maria Stoită, elevul dela Blaj Nicolae Stanciu și Ana Bărză.

Un foarte prețios ajutor, deși a venit în vacanță numai în Vineria sf. Patimi, a dat studentul teolog dela Blaj Simeon Stoită.

Și rezultatul material a fost peste așteptări: 5000 Lei, sumă ce se varsă în „fondul pentru mărirea bisericii”.

Cu ocazia acestei serbări, cade-se să dăm de știre și altora — nu spre laudă deșartă, ci spre armare — munca ce-o depune această reuniune de sub conducerea Doamnei Maria Dancea pe toate tărâmurile.

Nu vrem să obosim pe bunii cititori înșirând toate jertfele făcute. E destul să pomenim că peste 21.000 Lei s'au cheltuit — nu pomenim de altele — pentru înfrumusețarea bisericii.

Va fi aceasta, o sumă prea mică pentru cei bogați, dar pentru reuniunea noastră, cu cele mai multe membre foarte sărace, e mult.

În fiecare primă Vinere din lună, cele înscrise în secția „sf. Inimi” se spovedesc și cuminecă.

Zi de zi rostesc toate în cinstea Patroanei, a sf. Fecioare de 3 ori rugăciunea Născătoarea de Dumnezeu.

Săptămână de săptămână cele din secția „Ingrijirii curățeniei în sf. biserică și cimiter”, curăță biserica.

În secția „corală artistică” se pregătește programul ședințelor publice; se pregătesc cântările la Liturgie, la morți etc.

Reuniunea nu vrea să aibă numai membre ce sunt spre apusul vieții; vrea să pregătească pe mamele de mâine, să stea cât mai aproape de Domnul, cu întreaga lor viață, spre care scop are și „secția tinerimii”.

Chiar și cu țigancele se nădăjduiește să se ajungă a-și face barem datorințele de seamă creștinești.

Nu vrem să mai înșirăm multe, doar pentru viitor: abonarea „Unirii Poporului” (10 exemplare); adorația la sf. Taină, agregarea la Reuniunea din Roma și renovarea (mărirea) bisericii.

Nădăjduim că Cel de Sus ne va trimite și de acum înainte binecuvântările-l cerești, de cari am avut atâta parte până acum.

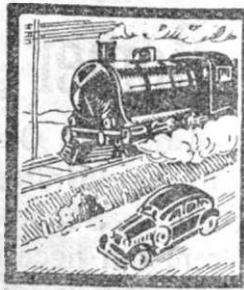
Liviu Poeniță

Un dar frumos

Bunul credincios Vasile Popa Mitrofan a dăruit pe seama bisericii din Bernadea, jud. Târnava Mică Lei 45.000, în vederea edificării unei biserici noi. Mai rar o donație atât de frumoasă din partea unui țaran! Bunul Dumnezeu să-i răsplătească înmiiit.

Teatru la Giulița, jud. Arad

Tinerimea rom. unită din com. Giulița jud. Arad, a aranjat o frumoasă producțiune teatrală armată de dans în ziua de 25 I. c. (a II-a zi de Paști) în localul Casei Culturale, sub conducerea preotului V. Moldovan. După o iarnă lungă, lipsită de petreceri și alte distracții, lumea dornică de senzații a luat parte în număr foarte mare la aceea petrecere. Sala a fost nelcăpătoare pentru participanți (în majoritate creștini ort. rom. deoarece uniții sunt puțini în aceea com.). S'au jucat frumoasele și instructivele piese „Cărlig vinde pe Suru” și „Leac pentru muieri” ale fiertatului Al. L. Melin. Corul a cântat la început „Christos a înviat”, iar între piese trei cântece (deine cu sole) cari au plăcut foarte mult publicului. Toți diletanții și-au jucat rolurile foarte bine, așa încât publicul a petrecut 2 ceasuri de veselie și înălțare sufletească. Venitul curat s'a destinat fondului pentru zidirea unei noi bis. gr. cat. în com. Giulița.

CUM STĂ LUMEA ȘI TARA

Sfatul dela Sinaia — Trimiterea la mănăstire a fruntașilor legionari — Cum s'a sărbătorit ziua de 1 Mai în Europa — Arestări în Rusia — Înțelegerea dela Londra — Situația grea a Cehoslovaciei — Spre sfârșitul războiului spaniol

Sfatul Micii Înțelegeri

Săptămâna aceasta în 4, 5 și 6 Mai s'a ținut la Sinaia, sfatul Micii Înțelegeri. Cu acest prilej delegații acestor țări au examinat pe larg și au dezbătut toate chestiunile ce priveac Mica Înțelegere (România, Cehoslovacia și Jugoslavia).

Alte descoperiri în legătură cu fosta „Gardă de Fier”.

Descoperirile în legătură cu fosta „Gardă de Fier”, începute încă înainte Paști, au continuat și după Sărbători. S'au aflat unele documente secrete, cari arată cum lucra fosta organizație și cât era de răspândită.

Pentru o seamă dintre fruntașii partidului, stăpânirea a fixat ca domiciliu forțate (i-a silit să locuiască acolo) mai multe mănăstiri din țară.

Ziua de 1 Mai în străinătate

Ziua de 1 Mai a fost sărbătorită în toată lumea prin mari manifestații închinare muncii.

Pe alocurea acesteia manifestații au dat loc la mari turburări. Astfel în Polonia în această zi au fost încălețări mari și foarte sângeroase între naționaliști și socialiști. În Franța ziua a trecut în liniște. În Anglia poporul a făcut mari manifestații împotriva guvernului, pentru Spania bolșevică.

Nouii arestări în Rusia

Apele politicii rusești de o vreme încoace s'au turburat rău de tot. Nemulțumirile sunt tot mai mari și, zi de zi, crește numărul acestora cari vreau să răstoarne pe Stalin dela conducerea statului. Aceștia i-au și condamnat la moarte și așteaptă numai ceasul potrivit când s'o sfârșească cu el.

Apropiindu-se ziua de întâi Mai, când în Rusia se fac mari serbări și manifestații, Stalin, care își cam teme și el pielea, a poruncit să se facă noui arestări. Aproape la 4000 de persoane spun gazetele au fost arestate în ajunul acestei sărbători.

Înțelegerea dela Londra

Gazetele aduc știrea că întrevederile dela Londra dintre miniștrii Franței și Angliei au dus la bun sfârșit și că alianța franco-engleză s'a întărit și mai mult.

Înțelegere atât de mult așteptată s'a făcut și lumea a răsuflat mai ușurată, mai ales că în ultima vreme lucrurile erau tare tulburi și neliniștitoare. Guvernele celor două țări au examinat amănunțit situația politică a Europei și au hotărât să lucreze împreună și să se ajute pentru apărarea păcii.

Incordare între Germania și Cehoslovacia

Între aceste două țări prietenie prea mare n'a fost niciodată. Pe pământul Cehoslovaciei locuiesc peste 3 milioane de Germani vesnic nemulțumiți de soarta lor. Spre aceștia Ger-

mania și-a ținut mereu ațintite privirile și gândurile ei au neliniștit mult pașnicul popor cehoslovac. Dela alipirea Austriei de Germania neliniștea Cehoslovaciei a crescut și mai mult. Se temea că o va ajunge și pe ea soarta Austriei și că într-o bună zi va fi înghițită de hrăpăreața ei vecină.

A venit însă înțelegerea dintre Italia și Anglia și aceasta a cam mai pus cu botul pe labe pe Nemți și i-a făcut să fie mai pașnici.

Lumea s'a neliniștit însă din nou. În Sâmbăta Paștilor partidul Germanilor din Cehoslovacia a ținut o mare adunare la Karlsbad. Aici dl Helalein a ținut o cuvântare arătând cari sunt cererile și dorințele poporului german. Lucrurile pe cari le-a spus n'au fost pe placul multora și au turburat rău toate apele, mai ales că se crede că au fost rostite la îndemnul dlui Hitler.

Nu se știe care va fi rezultatul tratativelor duse între guvern și partidul german, se așteaptă însă ca rezultatul să fie cât mai bun și mai liniștitor pentru întreaga Europa.

Răscoală în India

Situația din India este tot tulbură. Aproape în fiecare zi au loc ciocniri între trupele engleze și răsculații indieni. Insași Raj hul, (un fel de prinț indian) din Jaipur s'a răsculat cu oamenii lui împotriva stăpânirii engleze și s'a închis în cetățuia lui dela Sikar. Cine știe ce va mai ieși de aici.

Războiul din Spania

Cu toată vremea rea din ultimele zile, luptele de pe pământul Spaniei au continuat pe toate fronturile. Înaintarea naționaliștilor se face pretutindena. Războiul pare să se apropie de sfârșit și este ca și câștigat de naționaliști. Aceștia au tăiat Spania bolșevică în două, ajungând să stăpânească o bună parte din coasta mării între Castelon și Tortosa. Punctele principale, spre care se îndreaptă atacurile lor, sunt Madridul și Valencia. Dacă vor ajunge să cucerească Valencia, atunci bolșevicii trebuie să părăsească și Madridul spre a nu fi impresurați acolo. Pierderile bolșevicilor pe frontul Madridului sunt destul de mari. Peste 9000 de soldați bolșevici au fost omorâți în aceste lupte.

Luptele din China

În presajma sfintelor Paști, armatele chineze și japoneze au făcut mari pregătiri și concentrări de trupe pentru o mare bătălie care se va desfășura nu peste mult.

Japonezii depun mari eforturi, pentru a înfrânge rezistența chineză și a sfârși odată războiul.

Citiți și răspândiți

„UNIREA POPORULUI”

Cum s'a făcut unirea cu biserica Romei

Nu vine răspuns dela curtea împărătească din Viena — Sinodul dela 24 Octomvrie 1698 — Decretul de unire — Condițiile puse de Români — Unirea tuturor Românilor — Uneltirile dușmanilor și a guvernului din Sibiu — Săborul dela 4 Septemvrie 1700, la care luară parte și câte 3 deputați mireni din fiecare comună — Tradarea popii Ion Țarca din Gâmbuș — Perirea sa din fine Izraile

Românii întotdeauna au ținut la legea și obiceiurile lor, și nu le ar fi lepădat pentru cât bun e în lume. Ungurii calvini au încercat, și cu buna și cu aspru, ca să-i atragă pentru legea lor cea calvinească, dar Români n'au primit-o; iar aceia cari au primit-o, s'au și pierdut în marea națiunii ungurești. Catolicii nu căutau să le ia națiunea, căci biserica catolică cu atâta e mai mulțumită și cu atât mai mult își dovedește obârșia dela Isus Hristos, cu cât mai multe neamuri și limbi are în sinul său, căci doară Mântuitorul a dat porunca apostolilor și ucenicilor, să învețe și să boteze pe toate neamurile, nu numai pe Unguri, pe Nemți sau pe Greci.

Atanasie și întreg poporul român din Transilvania, aștepta cu nerăbdare răspunsul dela Viena, dar Ungurii și Sașii, dușmanii jurați ei numelui de Român, au știut încurea lucrurile, așa că a trecut iarna anului 1697, și primăvara anului 1698, și vara, iar răspunsul nu se mai arăta. Mulți zvoniră printre Români că împăratul și curtea din Viena nu vrea să-i primească în sinul bisericii catolice, fiindcă sunt popor leneș, hoț și prost, nu sunt harnici, einștiți și cumiști ca Ungurii și ca Sașii; și alte multe astfel de vorbe batjocoritoare se vânturau printre Români. Dar vlădica și protopopii, văzând că răspunsul nu vine, pe ziua de 24 Octomvrie 1698 se adună în sinod la Alba Iulia, unde Vlădica Atanasie arată toate foloasele cari ar veni neamului românesc din unirea cu biserica Romei.

În timp de 17 zile înainte de întrunirea sinodului, se adunară declarații dela preoți și ieși numărul de 2270 de preoți cu protopopi cu tot, cari declarau în numele a 200 mii de credincioși, adecă a întregului popor român din Transilvania; căci pe atunci numărul lui nu era cu mult mai mare, să se unească cu biserica Romei. Formară un decret, pe care eu îl dau în forma și cu vorbele cu cari s'a scris:

— Noi mai jos scrișii, Vlădica, protopopii și popii besearecelor românești, dăm știre tuturoră căroră se cvine, mai vârtos țării Ardealului:

Judecând schimbarea acestei lumi înșelătoare și nestarea ei, nepierirea sufletelor — cărnă în măsură mai mare trebuie a fi decât toate, — din bună voia noastră ne unim cu biserica Romii cea catolicească, și ne mărturisim a fi mădulările acestei biseareci sfinte, precum înălția Sa împăratul și coronatul Craiul nostru în milostenia decretumului Înălției Sale ne face părtași, care milă a Înălției Sale nevrând a o lăpăda, cum se cade credincioșilor Înălției Sale, această carte de mărturie, și Înălției Sale, și țării Ardealului, o dăm înainte. Pentru care mai mare tărie dăm și scrisorile mânilor noastre.

Însă întru acest chip ne unim și ne mărturisim a fi mădulările sfintei catolicești biseareci a Romii, cum pre noi și rămășițele noastre, din obiceiurile besearecii noastre a răsăritului să nu ne clătească. Ce toate țărămoniile, sărbătorile, posturile, cum și până acum, așa și de acum înainte să fim slobozi a le ținea după calendarul vechiu, și pe cinstitul Vlădica nostru Atanasie, nime până la moartea Sfinției Sale, s'a n'abia putere a clăti din scaunul Sfinției Sale. Ce tocma de i s'ar tâmpla moarte, să stea în voia săborului pre cine ar alege Vlădică, pre care Sfinția Sa Papa și Înălțatul împărat să-l întărească, și patriarhul de sub biruința Înălției Sale să-l hirotonească; și în obiceiurile și dirigăto-

riile protopopilor cari sunt și vor fi nici într'un fel de lucru să nu se ameastece, ce să se țină cum și până acum. Iară de nu ne vor lăsa pre noi și rămășițele noastre întru această așezare, peceățile și iscăliturile noastre care am dat, să n'ăivă nici o tărie. Care lucru l-am întărit cu peceatea mitropoliei noastre pentru mai mare mărturie.

Asta iaste peceate mitropolie Bălgradul Ath. Și așa ne unim acei ce scriși mai sus, cum toată lege noastră slujba besearecii, lăturghia și posturile și darul nostru să stea pe loc. Iară de n'ar sta pe loc acele, nici aste peceate să n'ăivă nici o tărie asupra noastră; și Vlădica nostru Atanasie să fie cap, și nime să nu-l hărbătăliască —

Acest decret a fost scris apoi de Atanasie și de 38 de protopopi în numele a 2270 de preoți și a poporului întreg. Iezuitul Barany îl scrisse în limba latină, și îl trimise împăratului.

Iată cum știau bătrânii să scrie și să pună condiții! Și acele condiții sunt păzite și acum, căci — poate —, în toată lumea catolică. Numai biserica unită a Blajului are dreptul să-și aleagă mitropolit, care este urmașul legiuit al lui Atanasie dela Alba-Iulia, precum vom vedea mai târziu.

Prin acel decret toată preoțimea românească și întreg poporul român din Transilvania se declara unit cu biserica Romei. Dar dușmanii de veacuri ai Românilor începură a mișca toate pietrile ca să zădărnicească acest mare lucru și această mare hotărîre a unui neam supus și asuprit, dar dornic de viață, de cultură și de o soartă mai bună.

Începură a merge la Viena fel de fel de pâri: că Români n'au gânduri adevărate să se unească, ci vreau numai să capete anumite drepturi și cultură, ca apoi să se unească cu cei din Moldova și Țara Românească. Ba că vreau să se unească cu calvinii sau cu Sașii. Alții apoi că nu vreau să se unească cu nimenea, ci vreau să rămână cum au fost.

Guvernul din Sibiu se și gândi să numească o comisie din patru oameni: un catolic, un calvin, un unitar și un luteran, care să umble din casă în casă pe la Români și să întrebe pe fiecare, cu care dintre ei vrea să se unească? Asta ar fi însemnat că, dacă în casa Românilor ar fi intrat „solgăbirăul“ sau stăpanul pământului pe care trăia, acela n'ar fi avut curajul să zică domnului sau solgăbirăului în față că nu vrea să se unească decât cu biserica Romei.

Dușmanii încercară să pună fel de fel de piedeci, împărăștiind pe la Viena vorbe că Români ar fugi sate întregi prin Țara Românească de frica catolicizării. Dar Atanasie și protopopii săi declarară că nu de frica asta fug Români de prin satele lor și trec munții, ci pentru că nu mai pot suferi poverile, batjocurile și bătăile, cari le vin pentru orice nimică, din partea nemilostivilor stăpâni. Dar dușmanii făceau mereu să întârzie răspunsul împăratului, ea Români să între cât mai târziu în drepturile făgăduite, da de cumva se va naște printre ei vre-o neînțelegere până atunci, și să rămână baltă toate hotărîrile pentru unire.

Atanasie văzând că trece toamna anului 1699, trece și primăvara anului 1700, și vara încă, și răspunsul tot nu vine; pe ziua de 4 Septemvrie 1700 chemă alt săbor, la care nu luară parte

numai preoți și protopopi, ci și câte trei deputați mireni din fiecare comună. În ziua întâi, pe 4 Septemvrie, Atanasie arată tuturor încredințarea mare ce are unirea poporului cu biserica Romei, iar în ziua următoare, adecă în 5 Septemvrie, toți, preoți și mireni, în numele întregului neam românesc din Transilvania, se declarară uniți cu biserica Romei.

Unirea aceasta n'au făcut-o numai preoți și protopopi, — cum zie unii răvânțoși din zilele noastre, — ci a făcut-o întreg neam românesc, aflător pe atunci sub stăpânirea Austriei, adecă a împăratului.

Dar precum între cei doisprezece apostoli ai Domnului s'a aflat un vânzător, așa și între mulțimea de Români, declarați uniți cu biserica Romei, încă s'a aflat o coadă de topor pe care l-au cumpărat calvinii. Acesta a fost preotul Ion Țarca din Gâmbuș, care cu ajutorul calvinilor, solgăbirăilor, al notarilor și al primarilor ungu calvini, începu a răscula pe popor împotriva unirii, zicând că prin unire împăratul vrea să-i ia nemți. De calvini nu se temea Țarca că vor face pe Români Unguri, după cum au făcut o mulțime până atunci, ci numai acum se temea de împăratul că va face nemți pe toți Români.

Își câștigă o ceată de bătăuși și de oameni fără de căpătui, și cu ei începu a jefni biserica. Ch ar și din biserica din Alba-Iulia a luat multe cărți, și zicea poporului că e vlădică sfântă în Țara Românească, și anume vlădică română calvinesc.

Atanasie se plânse la Viena împotriva acestora, dar răspuns tot nu venea, căci cineva se îngrijia ca scrisorile Românilor să nu ajungă la adresă. Atunci Atanasie se hotărî să meargă în persoană la Viena, și să spună împăratului, că gura, toate durerile și nedreptățile suferite de poporul Român. La 5 Februarie 1701, însoțit de vicarul său, Melentie, care era și protopopul Alba-Iulia, de „fișcarășul“ (procuror general) Ștefan Rațiu, care era și curator al bisericii, și călugărul iezuit Carol Neurenter, plecă spre Viena ca să aranjeze acolo afacerea cea atât de mare și de însemnată a unirii Românilor cu biserica Romei, și scăparea din jugul ungușilor calvini.

N. Lupu

După războiu, inundațiile

Vicariatul apostolic din Tsientan (China), încredințatul călugărilor Lazaristi, a suferit două luni de războiu: nu poate spune că fiecare parohie și-a avut rândul. Din fericire, pagubele nu par prea mari. Dar după războiu această parte a Chinei a suferit de pe urma inundațiilor.

La Lienshuiku inundația a ținut dela 10 Octomvrie la 3 Decemvrie, cu un metru de apă pe terenurile cele mai ridicare. La 10 Ianuarie pământurile mai joase erau încă sub apă, ori mai bine zis sub gheață. Între Lienshuiku și Tientsus mai mult de trei sferturi din drum se face cu sanie; țărani nu vor putea semăna în primăvară, și furtuna își va face apariția. Stăvilarele ridicare în 1932 în jurul satului Lienshuiku l-au apărat puțin de inundație; satul a fost umplut de refugiații dela țară cari au adus ce au putut salva mobile, snopi de orez, provizii. Cei mai mare parte a caselor inundate s'au dărâmat; pământul întrebunțat la temelii transformându-se în noroi.

Reconstruirea acestor case e una din cele mai mari probleme pe care va trebui să le înfrunte această regiune încercată: mii de sate sunt devastate și sute de mii de persoane, fără să aibă peris, în stare de mizerie. (Fides).

STIRILE SĂPTĂMÂNII

Un mare concert la Blaj. În seara zilei de 2 Mai Cvartetul Poltronieri din Milano, venind de la Amsterdam, capitala Țărilor de Jos, a dat în Palatul Cultural de la Blaj un preafrumos concert, la care a luat parte tot ce are Blajul mai ales. Acest cvartet (o tovară și trei bărbați) a cucerit aproape toate țările Europei, iar de la Blaj a plecat, cu trenul rapid de marși, spre București. Cele patru persoane, din care se compune cvartetul, fiind tot profesori distinși, în onoarea lor s'a dat un banchet la restaurantul central din Blaj, la care au luat parte cam 30 de persoane. Cel patru muzicanți de seamă au plecat din Blaj cu cele mai bune amintiri.

Donație princlară. Dl. Iuliu Albini, fost senator, din Zărnescu, noul proprietar al castelului din Galda de Jos, spre bucuria noastră astăzi român, donatorul cu mână largă al atâtor biserici și așezăminte de binefacere și interes obștesc, a binevoit a dona de sf. Paști și bisericii din Galda de Jos frumoasa sumă de 10.000 lei, pentru care întreaga parohie îl exprimă și pe aceasta cale cele mai recunoscătoare mulțumiri. Bunul Dumnezeu să răzândă bisericii noastre mulți astfel de fii dornici. Caratoratul.

Premii pentru cultivarea porumbului de nutreț. Pentru a răspândi cultivarea porumbului de nutreț în toate județele țării, guvernul a hotărât să împartă 1000 de premii de câte o mie de lei, acelor cari vor cultiva și pune în gropi spre a păstra în stare verde, porumb de nutreț de pe o suprafață de pe cel puțin 5000 metri pătrați (aproape un jugăr). Aceste premii se vor da acolo unde se simte lipsa porumbului de nutreț. Premiile se dau îndată ce porumbul va fi așezat în gropi.

Nuntă regească în Albania. Albania întreaga a îmbrăcat în săptămâna trecută haină de ales și înălțător praznic. Miercuri 27 Aprilie s'a sărbătorit la Tirana, capitala țării, căsătoria regelui Zogu cu contesa maghiară Geraldine Apponyi. Țara toată a fost în sărbătoare. Peste 138 de perechi de tineri și-au sărbătorit nunta deodată cu a regelui. La căsătorie au luat parte oaspeți din toate țările în număr de peste 4000. Cu acest prilej guvernul francez și ducele Mossolini au făcut daruri frumoase mirilor. Ca dar de nuntă mireasa a cerut de la rege, să-i permită ca în jurul ei să țină domniașoare de onoare de naționalitate ugară și să ridice la Tirana o capelă catolică. — Oare dacă ar fi fost în locul ei o româncă cerut-ar fi acest lucru? Contesa maghiară a dovedit lumii întregi că ține la neamul și la religia ei.

Cutremure de pământ în Turcia. În săptămânile din urmă pământul Turciei a fost zguduit de puternice cutremure. În câteva zile au urmat unul după altul peste 100 de cutremure. Sute de case au fost dărâmate. Pagubele sunt foarte mari.

Vreau să zboare în lună. Colonelul Lindbergh, acela care a trecut mai întâi cu aeroplanul din America în Europa, lucrează împreună cu un prieten al său Goddard la un aparat cu care să poată zbura în lună. Acest aparat poartă numele de rachetă și are în interiorul lui trei mașinării diferite. Cu prima

se pornește și urcă până la 10 kilometri în aer; a doua mașinărie, în urma unei explozii puternice face aparatul să urce încă 100 kilometri și a treia îl face să meargă cu o înălțime de 18 mii kilometri pe ceas. Racheta va fi gata peste trei luni, spun ei, și atunci va fi trimisă în lună ori în planeta Marte pe care se crede că ar fi oameni. Pe cum vedeți e simplu de tot și Americanii dracului vreau să facă o călătorie în lună sau în stele. Nu va mai trece mult și în curând vom auzi că au trecut și cele 24 de vămi ale văzduhului și s'au oprit la poarta raiului.

Granata năzdravănă. Un cearșnicar din Kopenhaga (Danemarca), în timpul războiului a fost lovit în spate de o granată. Cu vremea rana s'a vindecat, închizând în ea însă o bucată din granată, care intrase mai adânc în carne. Ne mai simțind nici o durere, n'a dat nici o însemnătate acestui lucru. De curând l-s'a umflat un picior și a trebuit să l-se facă operație. Când l au operat însă, spre marea lor mirare, medicii au aflat în picior granata, care intrase în spatele cearșnicarului cu 20 de ani înainte.

Crima unui școlar. Abia au trecut 3 ani de când gioanșele ucigașe a trei elevi de la un liceu din București au calcat la pământ pe un cunoscut avocat român pentru a-i jefui, și gazetele aduc știrea că la Bazău, tot un elev, Nicolae Gh. Alecu, a încercat în noaptea învierii să omore pe doi bătrâni, ca să-i jefuiască. Din fericire au sărit însă vecinii și bleșii bătrâni au scăpat cu viață. După 4 zile a fost descoperit și criminalul. Vestea îndurerează cu atât mai mult cu cât e vorba de un elev, care numai lucruri bune și frumoase a putut auzi de la dascălul său.

Prinderea unui pește urlaș. De multă vreme pescarii din Dorset (Anglia) de pe țărmul Mării Nordului erau neliniștiți de prezența unui pește urlaș care în repetate rânduri le stricase uneltele de pescuit. Mulți susțineau că l-au și văzut, și povesteau adevărate minunății despre el, însă nu voia nimeni să-l creadă. În zilele trecute peștele s'a arătat din nou. Fred Farna, un pescar voinic și încercat, a sărit asupra lui, înarmat numai cu un cuțit. Lupta a ținut mult, dar în cele din urmă urlașul pește a fost omorât. Au trebuit mai multe ore de muncă încordată pentru a-l duce corpul urlaș la țărm. Peștele are 9 metri lungime, un cap neasemănat de mare și o coadă de trei metri. Cântărește două mii de kilograme.

O mamă criminală a fost osândită la 495 ani închisoare. Femeia Kumis din statul Texas omorându-și șapte din cei nouă copii pe care îi avea, a fost osândită la 495 ani de închisoare. Nefericita mamă a făcut această faptă, deoarece n'avea mijloacele necesare pentru a-i hrăni pe toți.

Din Siberia la Budapesta pe jos de frica trenului. Acest drum lung de mii de kilometri l-a făcut nu demult un hotelist ungar, Vincențiu Kerenes. Acum 23 de ani, el a fost luat prizonier de Ruși și dus în Siberia. Acolo s'a căsătorit și a avut mai mulți copii. După 23 de ani l-a ajuns dorul de țară și s'a hotărât să se întoarcă acasă. Și-a luat nevasta și copiii și s'a îndreptat spre cea mai apropiată stație de cale ferată. Femeia lui, care era siberiancă și în viața ei nu mai văzuse trenuri, s'a îngrozit atât de mult când le-a văzut, încât n'a voit nici cum să se urce în ele. Neavând ce face, au trebuit să-și continue drumul pe jos. Luni de zile au mers așa pe jos, până au ajuns la Budapesta, numai pentru că femeia se temea de tren. Dar când a

ajuns pe pământul Ungariei, bietul soț s'a răzburat și el într'un fel. Femeia îndărătnică a fost urcată cu puterea în tren și vindecată pentru totdeauna de groaza lui.

Examenle particulare la toate școlile din patrie se vor da precum urmează: Elevii particulari de cl. VIII., care ar urma să dea examen în sesiunea din Iunie 1938 vor da acest examen între 20 Mai și 31 Mai 1938. Cel de cl. I—VII, care urmează să dea examen reglementar între 9 și 24 Iunie 1938. Examenul reglementar de admitere în cursul superior cu elevii particulari din sesiunea Iunie 1938 se va ține între 25—28 Iunie 1938.

Un leac minunat. Un bărbier din India a descoperit un ulei minunat cu care vindecă în cel mai scurt timp și fără dureri orice ruptură sau boală de oase. Acest leac îl scoate din frunzele unei plante. Sute de medici și farmaciști au încercat să-l cumpere secretul acestei descoperiri. El însă nu vrea să spună nimănui cum își pregătește acest oleu prețios.

† **Elvira Maria Moga născ. Cosma,** soția preotului Titu Moga și fata preotului Vasile Cosma, a adormit în Domnul după o lungă și grea suferință, împărtășită fiind cu Sf. Taine ale muribunzilor, în Cluj, în ziua de 27 Aprilie 1938, în ai 27-lea an al vieții și al 11-lea al fericitei sale căsătorii. Rămășițele pământești s'au așezat spre veșnică odihnă în cimitirul bisericii gr. cat. din comuna Apathida, în ziua de 30 Aprilie 1938, orele 14 p. m. În veci pomenirea ei!

Pentru cetitorii noștri din America

Am fost publicat în gazetă în câteva rânduri, concursuri pentru ocuparea diferitelor parohii din America. Aceste publicațiuni s'au făcut în partea de anunțuri a gazetei, așa că redacția nu răspunde de cele publicate în această parte, taxabilă, a gazetei.

După ce în urma acestor publicațiuni acele parohii le-au cerut mai mulți preoți, credincioșii să nu creadă că preotul nou numit la Farel a fost numit numai pe urma acestor publicațiuni. Nu, și încă odată nu. Sf. Sa a fost numit de către I. P. S. Sa Mitropolitul Alexandru, pe urma cererii P. S. episcop de Erie din Statele Unite Americane și a Sf. Sale Părintelui Gheorghe Băbușiu din Cleveland, Ohio.

De altfel de aici înainte nu vom mai publica astfel de anunțuri, decât numai cu știrea I. P. S. Sale Mitropolitului, ca să nu se mai întâmpie confuzii.

Plugari

Camera Agricolă din Blaj a comandat de la Fabrica „Phoenix” un vagon de piatră vântată. Cel cari doresc să cumpere, sunt rugați să se înscrie și să depună câte 20 Lei per kilogram la Camera sau Primăria din comună. Cu prețul acesta redus, primesc numai cei cari depun toată suma până în 12 Mai a. c.

Cantitatea cea mai mică, pentru care se poate înscrie este de 5 kg.

Blaj, 2 Mai 1938.

1011 (1—1)

Camera Agricolă Blaj

De vânzare

În comuna Valea Lungă o casă din trei camere, grădină și curte împreună cu toate dependențele necesare: șură, grajd, pivniță și fântână.

1014 (1—1)

Informațiuni la ziar.

POSTA GAZETEI

Mai mulți abonați — Boereni. Am făcut intervenția cerută.

Morar Cornel — Hunedoara. Presa »Cărlig vinde pe Suru« nu se mai află la librărie.

N. B. Bogdan. Una din poeziile trimise am publicat-o în numărul de Paști. Celelalte două mai trebuiesc refăcute. Ai versuri frumoase și destulă imaginație. Dacă vei continua să muncești, vei putea face poezii bune. Trebuie însă să te și cultivi. Să citești mult, pe marii autori mai ales, pentru a-ți însuși o limbă bogată și aleasă și pentru a-ți câștiga mai multă ușurință în exprimare și în verisificație.

Ștefan Varga, inv. pens. Vă mulțumim pentru abonamentul trimis și pentru frumoasele cuvinte de laudă aduse gazetei noastre.

Preot. A. Nichita, Muncel. Despre chestiunea care ne-ați întrebat ne-am interesat direct la Institut și vă comunicăm următoarele: Institutul Național de Credit Agricol dă împrumuturi plugarilor mici și mijlocii (cari au dela 0.50 Ha. — 50 H. pământ). Împrumuturile se dau prin băncile populare, Casele de Credit ale Agricultorilor sau sucursalele Institutului, cari se află în fiecare județ.

Se pot face împrumuturi pentru cumpărare de sămânță unelte și vite și pentru cumpărare de pământ. Împrumuturile se dau pe 1—12 luni pentru însămânțări, pe 1—5 ani pentru cumpărare de vite și pe 30 de ani pentru cumpărare de pământ.

Pot împrumuta toți plugarii, chiar și cei cari au datorii. Împrumuturile se dau după averea și după datoriile pe cari le are cel care împrumută. De hectar pentru însămânțări se poate împrumuta până la 1000 lei, iar pentru cumpărare de unelte și vite până la 2500 lei. Cei cari doresc să facă împrumuturi se vor prezenta la una din băncile populare sau la sucursala Institutului, unde li-se vor da formularele de cereri și certificate tipărite, pe care trebuie să le completeze, declarând că pentru ce fac împrumutul și ce garanție pun. Cu aceste cereri se vor prezenta apoi din nou la bancă sau la Institut care va cerceta dacă sunt adevărate cele ce declară și le va da împrumutul. Aceasta însă numai pentru cazul când se fac împrumuturi pentru cumpărare de sămânțe și vite. Când se fac însă împrumuturi pentru cumpărări de pământ, atunci se va face o cerere care va cuprinde numele cumpărătorului și al vânzătorului, suprafața ce se cumpără, felul și calitatea pământului, prețul total și condițiunile vânzării, suma de care dispune cumpărătorul, suma ce se cere cu împrumut, termenul, averea pe care o are cumpărătorul pe cum și datoriile sale. Cererea se înaintează apoi la Institut sau la banca de unde se face împrumutul.

Sumele împrumutate nu pot fi întrebuințate pentru altceva decât pentru scopul pentru care au fost cerute. Pedepsele pentru cei cari își calcă angajamentul sunt foarte aspre.

Când trebuie sămănat porumbul?

Iată o întrebare care pune pe gânduri pe mulți plugari. Din bătrâni ne-am pomenit să sămănam porumbul la Blagoveștenile vechi. În totdeauna sămănatul porumbului se face după ce vremea s'a încălzit bine și primădia brumelor a trecut. Dacă sămănam porumbul prea de vreme și pământul e rece, bobul de porumb se umflă, mucegătește și se strică, căci porumbul, ca să încolțească și să răsară, mai are lipsă și de căldură.

Pricepătorii în ale plugăriei și oamenii cu carte spun că porumbul încolțește bine numai atunci când pământul în care este sămănat are o căldură de cel puțin 8—10 grade.

Atunci când pământul s'a încălzit atâta, e vremea cea mai potrivită pentru sămănatul porumbului. Porumbul sămănat astfel va încolți și răsări bine

Secretar de redacție: Sever Barbu

Corpul Portăreilor Trib. Dumbrăveni

Nr. 42—1938

Publicație de licitație

Subsemnatul șef portărei prin aceasta publică că în baza deciziei Nr. G. 3574—1929 a judecătoriei Dumbrăveni în favorul reclamantului Dr. Vasile A bu adv. pentru încasarea creanței de 2119 Lei și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 6 Maiu 1938 la orele 4 la fața locului în Boian Nr. C. 225 unde se vor vinde prin licitație publică judiciară 1 șură, 4 cară de fân, 1 războiu de țesut și altele în valoare de 5480 Lei.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Dumbrăveni, la 4 Aprilie 1938.

1010 (1—1)

șef portărei FLEFLEA

Nr. 217—1938

Publicație de licitație

Subsemnatul Portărei prin aceasta publică că în baza deciziei Nr. G. 2829—1937 a judecătoriei mixte Blaj în favorul reclamantului Eugen Signer repr. prin avocatul Dr. Leopold Czltrom pentru încasarea creanței de 1874 Lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua 19 Maiu 1938 orele 10 p. m. la fața locului în orașul Blaj No. — unde se vor vinde prin licitație publică judiciară 1 dulap cu 2 uși de sticlă, 1 oglindă de perete, 1 teighea de brad pentru croitorie, 1 canapra îmbrăcată cu pluș, 2 noștiere.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare.

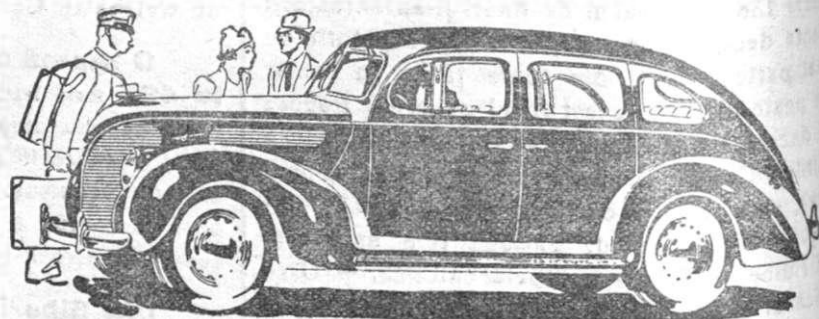
Blaj, la 2 Maiu 1938.

1013 (1—1) Portărei: Indescifrabil

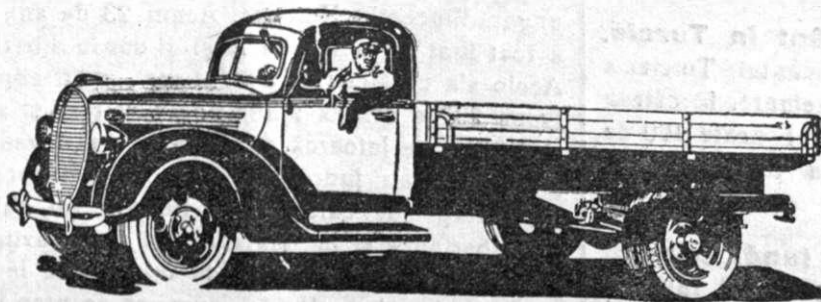
Au sosit automobilele

F O R D
typ 1938 și
TRACTOARE

Cereți ofertă gratuită dela reprezentanța generală

A G R O F E R R A S. A. TÂRGU-MUREȘ

Reprezentanți :NAFTALI WILHELM Blaj, BEER FRITZ Dumbrăveni,
994 (2—2) „AUTOSPORT“ Diciosănmărtin.

Tipografia Seminarului Teologic gr.-cat. Blaj

Corpul Portăreilor Trib. Tr. Mică

No. 210—1938

Publicație de licitație

Subsemnatul Portărei prin aceasta publică că în baza deciziei Nr. G. 28.469—1929 a judecătoriei Urbane Cluj în favorul reclamantului „Albina“ Institut de Credit și Econom. Cluj. repr. prin avocatul Dr. Nicolae Cărpinișan din Cluj pentru încasarea creanței de 15745 Lei și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 14 Mai 1938 orele 15 p. m. la fața locului în comuna Bucurdea Grăncuș unde se vor vinde prin licitație publică judiciară 200 feldere de porumb, 2 boi roșii etate de 5—6 ani, 20 feldere de grâu, 5 cară de fân, 3 parcele „margalița“ de 2—3 ani în valoare de 17.400 Lei.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Blaj la 19 Aprilie 1938

1012 (1—1)

Portărei Dr. FETCH

Toți aceia cari au primit calitatea de delatari și nu ne-au trimis încă banii sunt rugați să ni-i trimită în cel mai scurt timp, ca să putem încheia și noi socoțile.

INVĂȚĂTURA ZILEI

Cum veți îngriji
așa veți dobândi

Distrugeți omizile, pășenii roșii, păduchii și puricii de pe plante.

Praf și Lesie de tutun

Vindecați vitele de rătă și ferigă de boli și insecte, spălându-le.

LESIE DE TUTUN

și gospodăria voastră are un viitor în belșug. Produse de vânzare la toate depozitele. Praful de tutun în pachete: 1 kgr. Lei 10 și 500 gr. Lei 10. — Lesia de tutun bidoane: 1 kgr. Lei 35 și 2 kgr. Lei 70. Se pot comanda și prin orice debit de tutun.

CAM